

אורות (מצד) אי"א

מודין (מצד) אבא

מודין (מצד) אימא

כלים די"א (עבור השפע דמכ"ד אבא ומכ"ד אימא - כנפוד)

כתר (קמין) 1

אבא  
אהיה  
יהוה

אימא  
אהיה  
יהוה

חה"ן 2

אבא  
אהיה  
יהוה  
חסד (סגול)  
אהיה  
יהוה  
נצח (חיריק)  
אהיה  
יהוה

דת"י חסדים 4

אבא  
אהיה  
יהוה  
תפארת חסדים (חולם)  
אהיה  
יהוה  
יסוד חסדים (שורוק)  
אהיה  
יהוה

דת"י דגבורות 5

אבא  
אהיה  
יהוה  
דעת דגבורות (מוצאה)  
אהיה  
יהוה  
תפארת דגבורות (חולם)  
אהיה  
יהוה  
יסוד דגבורות (שורוק)  
אהיה  
יהוה

בג"ה 3

אבא  
אהיה  
יהוה  
בינה (צירי)  
אהיה  
יהוה  
גבורה (שבא)  
אהיה  
יהוה  
הוד (קבוץ)  
אהיה  
יהוה



מלכות 6

אבא  
אהיה  
יהוה

אימא  
אהיה  
יהוה

שורשי המו'	בינה דחו"ב חו"ג דאבא	גבורות דחו"ב חו"ג דאבא	חסדים דחו"ב חו"ג דאבא	חכמה דחו"ב חו"ג דאבא
עתיק	יוד הי ויו	אלף הי וו הי	אלף הי ויו הי	יוד הי ויו הי
נוק' דעתיק	יוד הי ואו	אלף הה וו הה	אלף הי ואו הי	יוד הי ואו הי
א"א	יוד הא ואו	אלף הא וו הא	אלף הא ואו הא	יוד הא ואו הא
נוק' דא"א	יוד הה וו	אלף הה ואו הה	אלף הי וו הי	יוד הה וו הה

שורשי המו'	בינה דחו"ב חו"ג דאימא	גבורות דחו"ב חו"ג דאימא	חסדים דחו"ב חו"ג דאימא	חכמה דחו"ב חו"ג דאימא
עתיק	אלף הי יוד	אלף הי וו	אלף הי ויו	אלף הי יוד הי
נוק' דעתיק	אלף הי יוד	אלף הה וו	אלף הי ואו	אלף הי יוד הי
א"א	אלף הא יוד	אלף הא וו	אלף הא ואו	אלף הא יוד הא
נוק' דא"א	אלף הה יוד	אלף הה וואו	אלף הי וו	אלף הה יוד הה

יסוד (צ/ל/ב אחד, רק א/מ כפולים)

צלמים/לבושים דכמ"ד אבא	צלמים/לבושים דגבורות דאבא	צלמים/לבושים דחסדים דאבא	צלמים/לבושים דחכמה דאבא
יוד הי ואו הי	יוד הה וו הה	יוד הא ואו הא	יוד הי ויו הי
אלף הי יוד הי	אלף הה יוד הה	אלף הא יוד הא	אלף הי יוד הי

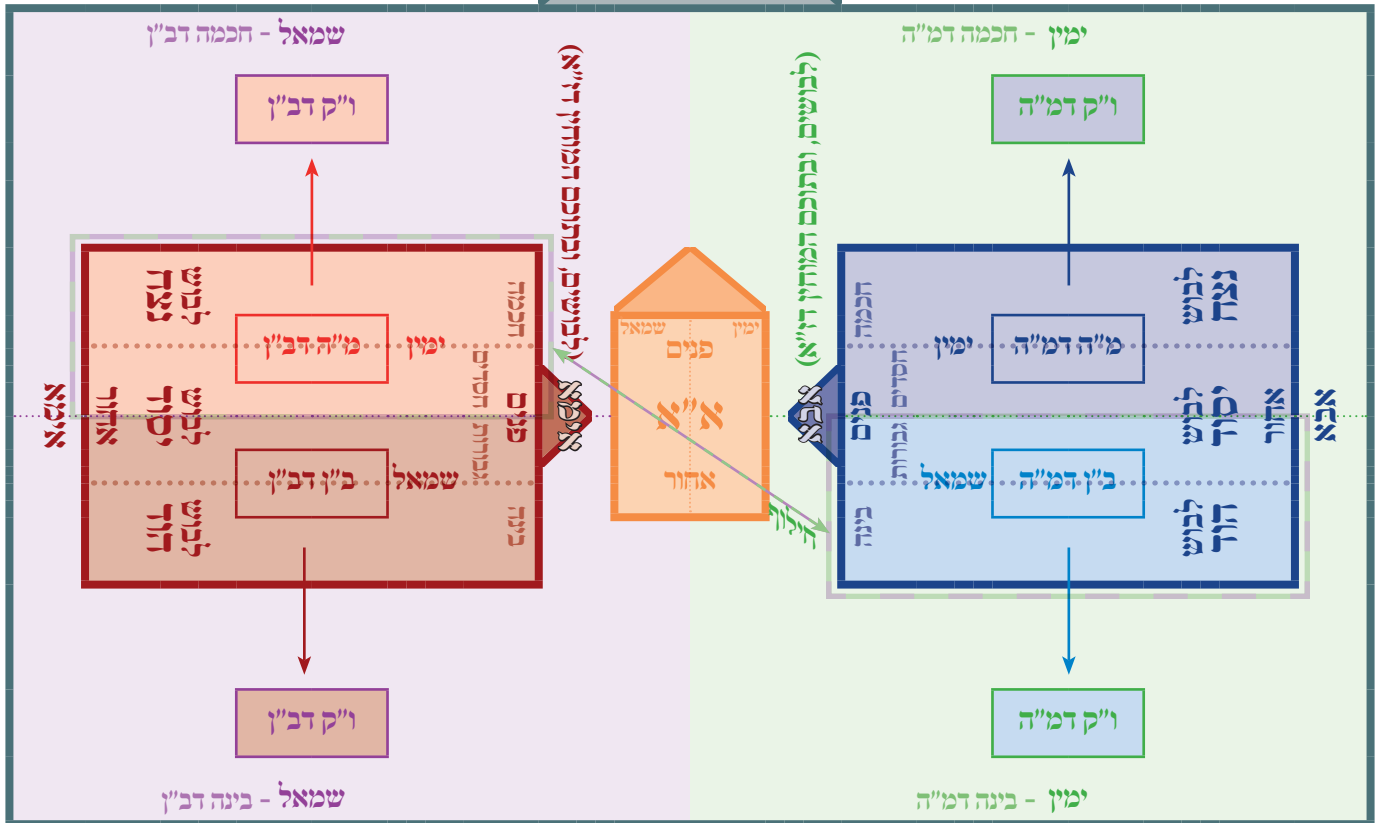
ג' כלי בינה דו"א אלף. אלף הא. אלף הי ווד. אלף הא יוד הא אלף הא יוד הא אהיה	כלי פנימי כלי אמצעי כלי חיצון	ג' כלי דעת דו"א יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הה וו הה	כלי פנימי כלי אמצעי כלי חיצון	ג' כלי חכמה דו"א יוד הי ואו הא ייה יהו יהוה יוד הא ואו הא	כלי פנימי כלי אמצעי כלי חיצון	ג' כלי חסד דו"א אל אל אלו אלוה אלוה אלף למד	כלי פנימי כלי אמצעי כלי חיצון	ג' כלי הוד דו"א אדני א צבאו צבאות אות	כלי פנימי כלי אמצעי כלי חיצון	ג' כלי יסוד דו"א יאהדוניהי שיין. שיין דלת. שיין דלת יוד שיין דלת יוד	כלי פנימי כלי אמצעי כלי חיצון	ג' כלי נצח דו"א יהוה צ צב צבא צבא	כלי פנימי כלי אמצעי כלי חיצון
--	-------------------------------------	---	-------------------------------------	--	-------------------------------------	--	-------------------------------------	--	-------------------------------------	---	-------------------------------------	--	-------------------------------------

מקורות

ע"ה ח"א דף ק' סע"ג השמ"ש אות א', דף ק' אע"ב השמ"ש אות ד', דף פ"ד ע"ד. ח"ב דף ו' ע"ג, הגהת השמ"ש אות א'. ח"א דף ע"א סע"א שמ"ש אות א'. תו"ח דף קכ"ב סע"ב. נה"ש דף ז' ע"ד, ט' אע"ב. כרם שלמה ח"ו עמ' כ"ב סע"א, עמ' קס"ז. שעה"כ דף כ"ו ע"ב. ענ"ה דף מ"ב ע"ב אות מ"ז, דף פ'. בא"ל ח"א דף ס"ז ע"א. סידור הול ח"ב עמ' ל"ז ע"ב. תו"ח דף קס"ט. מע"א דף רצ"ו ע"ב. שער הגלגולים הקדמה כ"ו פ"י. שע"ר ח"ב שאלה ק"כ.

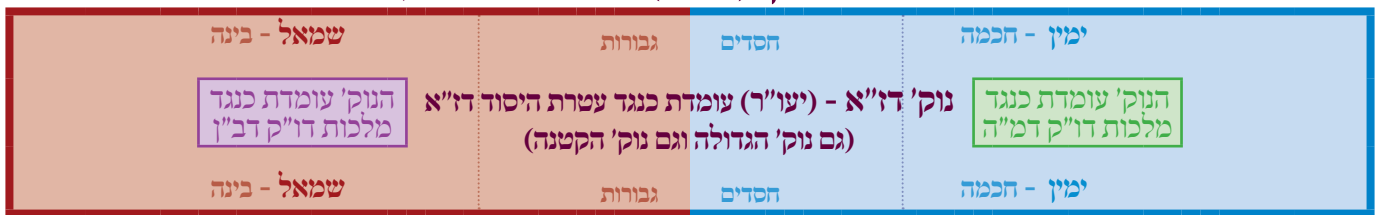
יעקב (נבנה ממוחין דאבא)

ז"א - פנים



ז"א - אחור (בנין אטב"ח)

נוק' (יעו"ר) - אחור (נבנית ממוחין דאימא)



נוק' - פנים

הערות

- \* ז"א עומד באותו כיוון כמו א"א. או"א עומדים פב"פ ומלבישים את א"א מכל צדדיו, אבא בחציו הימני (פנים ואח) ואימא בחציו השמאלי (פנים ואח), כמו שני חצאי צילינדרים. לאחור החילוף (הראשון), אבא נמצא בפנים, ונכנס בפנים דז"א, אימא נמצאת באח' ונכנסת באח' דז"א.
- \* הנוק' הקטנה (יעו"ר) הנבנית באטב"ח ובנסירה, עומדת כנגד מלכות דו"ק דמ"ה (יעקב) וכנגד מלכות דו"ק דב"ן (רחל), בצד האחור של ז"א.
- \* הנוק' הגדולה (יעו"ר - בשבתות וימים טובים), גם כן עומדת בצד האחור של ז"א (ע"י נה"ש דף ל"ג סע"א ד"ה ונהזור, שע"ר ח"ב ש' ש'), אבל נבנית ממ"ה וב"ן דב"ן, היינו ממוחין שמצד שמאל דז"א (ע"ה ח"א דף ק' ע"ד), המלוכשים בנה"י דאימא. לכן, לצורך כניסת המוחין בנוק' הגדולה, יש צורך בחילוף שני, לעומת הכניסה בז"א (ונוק' הקטנה) חילוף ראשון (או שלישי). יש לציין שבאטב"ח, היא תקבל רק ב"ן דב"ן, כי מ"ה דב"ן באבא.
- \* יעקב נוסף, עומד בצד הפנים של ז"א, נבנה מיסוד דאבא (אח), במקביל לנוק'.
- \* תמיד בחילוף מתחלפים צד שמאל דאבא וצד ימין דאימא, ותמיד הנוק' מקבלת את המוחין שלה בנה"י דאימא, והיא יעו"ר העומדת באחורי ז"א.
- \* ע"פ חידושי הרה"ג שד"ה (ענ"ה דף פ' אמצע ע"א, ד"ה מ"ש הרש"ש) כונות התפילה באו"א הפרטים, ולאחר החורבן רק בצד שמאל. ולכן, למרות שחלוקת השפע יהיה תמיד לפי או"א הכללים, אך זו"ן יקבלו רק מהפרטים (מצד שמאל). כלומר, רק חלק השפע שבא דרך אימא ותבונה הכללי, שהוא דרך בינה דבינה דמ"ה ומלכות דבינה דמ"ה, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן. וה"ק דבינה דב"ן ומלכות דבינה דב"ן, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן.

[ל'ז:] וזה ע"י שיכוין (זה לפני בן) שגם זו"ן מבררים מבירורי או"א שנפלו במקום זו"ן. ויכוין לעורר מ"ן ומ"ד דאו"א, ע"י נשמה וחיה שלו וע"י ע"ב ס"ג [דאו"א] (מע"א דף צ"א ע"ב). גם יכוין להעלות או"א למ"ן לא"א, ע"י שגם הם יבררו מבירורי אחריים דא"א שנפלו במקומם. גם יכוין להעלות א"א למ"ן לעתיק ונוק', ע"י שגם הם יבררו מבירורי עתיק ונוק' שנפלו במקומו. וגם יכוין שמעלים מזה לזה עד רום המעלות. גם יכוין להעלות כל הבירורים הנז' לע"ב ס"ג דא"ק.

ויכוין לזווג ע"ב וס"ג דא"ק שהם טעמי ע"ב עם טעמי ס"ג

יוד הי ואו הי

יוד הי ויו הי

איהיהיה

יאההיה

ומוציאים הי"ס דמ"ה ממצח דא"ק [טיפות המוחין דחו"ג עם] תשלום הי"ס דב"ן היוצאים מעיני א"ק, הנוגעים לבירורים הנז'. ונמשכים המוחין הנז' עם הנרנח"י ואור הטעמים ואור הא"ס שבתוכם לעתיק, ויורדים ומתלבשים בנה"י דעתיק.

ויכוין לזווג חב"ד דנה"י דע"י (פרק עליון - חב"ד)

איהיהיה

ולחמשיך מהם הארת טיפות חו"ב דחכמה (אבא) דז"א [ביוצר מעורבת עם אור חיצונית עתיק],

לחב"ד דחג"ת דא"א.

ויכוין לזווג החב"ד דחג"ת דא"א

איהיהיה

ויכוין לחמשיך [הארת] טיפות המוחין דחו"ב דחכמה הנז' [ביוצר מעורבת עם אור פנימיות וחיצונית דא"א, בערבית מעורבת עם אור חיצונית דא"א], [לאו"א (מלגו). ולהמשיך טיפה נוספת (מלבר)] למזל העליון.

גם יכוין לזווג חג"ת דנה"י דע"י (פרק אמצעי - חג"ת)

איהיהיה

להמשיך [הארת] טיפות המוחין דחו"ב דבינה (אימא) דז"א [ביוצר מעורבת עם אור חיצונית דעתיק], לחג"ת דחג"ת דא"א.

ויכוין לזווג חג"ת דחג"ת דא"א

איהיהיה

ולחמשיך [הארת טיפות] המוחין דחו"ב דבינה הנז' [ביוצר מעורבת עם אור פנימיות וחיצונית דא"א, בערבית מעורבת עם אור חיצונית דא"א], [לאו"א (מלגו). ולהמשיך טיפה נוספת (מלבר)] למזל העליון.

גם יכוין לזווג נה"י דנה"י דע"י (פרק תחתון - נה"י)  
(בפנימיות וחיצונית דפנימיות בלבד - עי' הגהה א' בעמוד הבא)

איהיהיה

ולחמשיך [עצמות] טיפות החו"ג דחו"ב (דעת תחתון) דז"א, מעורבת עם אור עצמות דעתיק,

לנה"י דחג"ת דא"א, שהם התרין כתפין.

ולזווג הנה"י דחג"ת דא"א

איהיהיה

[ל'ז.] ולהמשיך [עצמות] טיפות המוחין חו"ג דחו"ב דז"א, מעורבת עם אור עצמות דא"א,

ג"כ [לאו"א (מלגו). ולהמשיך טיפה נוספת (מלבר)] למזל העליון.

(א) יכוין להמשיך או"פ דתרין כתפין דא"א, שהם תרין עטרין דדעת [תחתון] דז"א (בפנימיות החיצונית).  
וגם או"פ דקוצא דשערי דא"א, עד רישא דז"א:

יכוין לזווג הב' מזלות נוצר ונקה, שהם ע"ב וקס"א (שייך רק לטיפה מלבר) (\*).

**יוד אלף הי הי יוד הי הי**

יכוין להמשיך ד' מוחין דחכמה, לחב"ד דאבא. וד' מוחין דבינה, לחב"ד דאימא.

גם יכוין שע"י ריבוי האורות נסדק היסוד דע"י<sup>(1)</sup>, ומתגלים כל החו"ג. ועי"ז נעשים אבא ויש"ס פרצוף אחד, ואימא עם תבונה פרצוף אחד (דכללות). ויורדים או"א עילאין ומתלבשים בישסו"ת הראשונים.

יכוין לזווג או"א דפנימיות דפנימיות, ודחיצוניות דפנימיות, ופנימיות דחיצוניות, רוחא ברוחא (כאן) דאו"א<sup>(2)</sup> אחר (צ"ל אח"כ) הזיווג החיצון דגופא בגופא.

זיווג פנימי רוחא ברוחא (נשיקין)	בכתרים	ובקב"ד	ובז"ת
<b>איהיהיה</b>	<b>יאההיהה</b>	<b>יאהלוהים</b>	<b>יאהדונה</b>

א. ועיין בספר עלי נהר די"ג ע"א (בנדמ"ח מ"א ע"א) אות מ"ה, שכתב וז"ל: מ"ש באחד להמשיך או"פ דב' עטרין וקוצא דשערי לרישא דז"א, הוא לפנימיות דחיצוניות, כנו' בדרושי ר"ה וכו'. ומ"מ משם מבואר שבחינת קוצא דשערי אינה נכנסת אלא באבות, שכל בחינת השערות היא בחינת או"מ. ונ"ל שכתב כן, כיון שהמוחין הנכנסים באבות הם ממקיפי או"א, ויש במקיפים כל מה שיש בפנימיים. א"כ בק"ש שנכנסו הפנימיים, גם קוצא דשערי היוצאה מהפנימי נמשכה עד רישא דז"א, עכ"ל. יא"ה

\* עי' ע"ח ח"ב דף כ"ג ע"ג, ריפ"ש אות א'. עי' ע"ח ח"ג עמוד 54 (176).

○ עי' אוצ"ח דף כ"ד ע"ב פ"ג, וע"ג הרה"ג שד"ה אות ג', ודף כ"ז ע"ב הרה"ג שד"ה אות ג'.  
עי' מע"א דף צ"ו ע"א ד"ה גם יכוין. בא"ל ח"א דף ס' רע"ב ד"ה ויכוין. תו"ח דף קכ"ט ע"ב.

ב. וכמ"ש בספר עלי נהר די"ב ע"ד (בנדמ"ח ל"ח ע"א) אות מ"ג, וז"ל: ומ"ש זווג פנימי רוחא ברוחא, אהי"ה הוי"ה אחר זווג החיצון דגופא בגופא דאו"א, שורש דברים אלו בדרוש דנפ"א וכו'. והנה במלת שמע עשינו זווג חיצון, דגופא בגופא דאו"א, התמיד. ועכשיו באחד אנו מזווגים אותם רוחא ברוחא שהוא זווג הפנימי, וכעד"ז בזווג זו"ן. במלת מלכותו אנו עושים זווג רוחא ברוחא, ובנפ"א עושים זווג גופא בגופא. וזווג זו"ן דרוחא ברוחא דוקא ביום, וע"ש. ואני הצעיר הוכרחתי לבאר זה לפי שראיתי שכתב הרב ש"ש בספר פתח עינים די"ט ע"ד אות ט"ז. וז"ל: זווג פנימי רוחא ברוחא אחר זווג החיצון דגופא בגופא דאו"א, צ"ל אח"כ, וט"ס נפל בספרים וע"ש. ונ"ל הטעם שאמר ט"ס, יען כי רצה לפרש כי כאן במלת אחד אנו מזווגים ב' הזווגים הנז' דאו"א, והם זווג החיצון דגופא בגופא וגם זווג פנימי רוחא ברוחא. ולכן מטעם זה מוכרח הוא לומר כי ט"ס. וצ"ל זווג פנימי רוחא ברוחא אח"כ, יען כי קודם צריך לזווג החיצון דאו"א עתה, מלבד הזווג החיצון דמלת שמע. ואח"כ מזווג הזווג הפנימי שהוא רוחא ברוחא דאו"א ג"כ. וזהו לא כמ"ש בספר עלי נהר, כי הזווג הא' שהוא זווג החיצון דגופא בגופא דאו"א, כבר זווגנו אותו לעיל במלת שמע, ונשאר לנו עתה לזווג הזווג הפנימי דרוחא ברוחא דאו"א. ולכן מטעם זה גרס אחר ולא אח"כ. וא"ש ההי"ב יא"ה.

[לז:]

(א) כונה זו היא בק"ש דערבית לבד

(גם יכוין לעורר מ"ד דאבא ע"י חיה שלו וע"י שם ע"ב. וגם לעורר מ"ן דאימא ע"י נשמה שלה ושם ס"ג, ומזדווגים בבחינת כלים החיצונים דפנימיות שלהם:

יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

להמשיך ד' מוחין דחכמה שבחב"ד דאבא החו"ב ליסודו והחו"ג למלכותו, וכן יכוין להמשיך הד' מוחין דבינה שבחב"ד דאימא החו"ב ליסודה והחו"ג למלכותה (כתוצאה של יחוד דנשיקין).

(מערכת כ"ד שעות).

(ב) בק"ש דיוצר יכוין להמשיך מכחב"ד דאבא ליסוד דאבא ומשם ליסוד דאימא שם ע"ב שהוא בחינת טיפת ההזרעה והוא ע"ב של תיבות דויסע ויבא ויט והוא בחינת חיה כי הכלי הוא בחינת נר"ן:

יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה

(כאן נעשה יחוד גופא בגופא - וחילוף) ויכוין לזווג ישסו"ת הראשונים. דהיינו,

שאַימא מעלה מ"ן, שהם חכמה וחסדים שהם מ"ה דב"ן, והם חח"ן, ודת"י דחסדים דצלם דאימא, ונותנתם לאבא. ואבא משפיע מ"ד והם בינה וגבורות, שהם ב"ן דמ"ה, והם בג"ה, ודת"י דגבורות דמוחין דצלם דאבא, ונותנם לאימא (עצם החילוף).

ועי"ז נכלל הצלם דאבא, ונעשה כולו מחכמות וחסדים [דאו"א], שהם מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן ומתלבשים ד' מוחין בנה"י (בצלמים): חכמה בנצח, בינה בהוד, חו"ג ביסוד, והם צלם דאחור, בערבית דבינה (ביוצר דחו"ב) (ובר"ח גם דכתר) דנה"י דיש"ס (ביסוד דכללות).

ועד"ז נכללו המוחין דצלם דאימא, ונעשה כולו מבינות וגבורות [דאו"א], שהם ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן ומתלבשים ד' מוחין הנז' בנה"י דילה (בצלמים): חכמה בנצח, בינה בהוד, חו"ג ביסוד, והם צלם דאחור, בערבית דבינה (ביוצר דחו"ב) (ובר"ח גם דכתר) דנה"י דתבונה.

[לה:] ואז יכוין להוציא ב' צלמי המוחין דאו"א שבנה"י [דג"ר] [דישסו"ת הא', וכל צלם כלול מיי"ס שבו דכל פר' ופר' מהפרצופים הנ"ל. ויורדים ומתלבשים כל ב' צלמי המוחין דאו"א מהפרצופים הנ"ל, באחוריים דכתב"ד דישסו"ת השניים (טיפה גופנית) דהפר' הנ"ל. ומוציאין הארת המוחין שלהם ומקיפים מוחין לכתב"ד דישסו"ת השניים (טיפה גופנית), דפרצוף הנ"ל, והם ב' דצלם.

ויכוין להשאיר שם שורשי המוחין (רשימו, לכתר דז"א, בקונה הכל) שהם הכחב"ד דב' הצלמים דאו"א דפרצופים הנ"ל. ולהמשיך שארית המוחין שהם הו"ק דב' הצלמים דאו"א, דהפרצופים הנ"ל, ומתלבשים באחוריים דחג"ת דישסו"ת השניים (טיפה גופנית) דפרצופים הנ"ל.

ומוציאין הארת המוחין שלהם ומקיפים מוחין לחג"ת דפרצופים הנ"ל, והם ל' דצלם ולהשאיר שם (רשימו) החג"ת דב' הצלמים הנ"ל. (כאן מתבצע [השלמת] הצינון, ג"ר דאימא ויי"ס דאבא. שע"ר ח"ב ש' ע"ב-ג'). ושארית המוחין שהם הנה"י דב' הצלמים, להמשיכם ולהלבישם בט"ס חח"ן בג"ה דת"י דאחוריים דט' פרקין דנה"י דכל פרצוף ופרצוף דישסו"ת הב' (טיפה גופנית), דהפרצופים הנ"ל הנק' צ' דצלם (לידה ב', אחרי הניתוק), והם ישסו"ת השלישיים:

(א) (ב) עיין הגהות בסוף הספר.

◇ צ"ל נה"י דג"ר דישסו"ת הא' - עיין בא"ל ח"א, דף ס"א סע"ב.

אח"כ יכוין להמשיך ב' צלמי המוחין דאו"פ גדלות דחיצוניות דפנימיות דז"א.  
 [מבא:] (\*) וגם יכוין להמשיך ב' צלמי ו"ק דמוחין דאו"מ כחב"ד דאו"מ דז"א. ובעמידה  
 מתפשטין המוחין דו"ק דאו"פ דז"א בו"ק דאו"פ דחו"ב וכתר דז"א והחב"ד דמוחין  
 מקיפין לכחב"ד דאו"מ דז"א ומתפשטין הו"ק דמוחין פקיפים בו"ק דאו"מ דחו"ב דז"א  
 (בר"ח גם דכתר כידוע):

חיצוניות דפנימיות (כלים חיצוניים)

[מב.]

אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה		אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה		אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה	
אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה
מוח בינה דאבא כלול מחו"ב וחו"ג	מוח בינה דאימא כלול מחו"ב וחו"ג	מוח גבורות דאבא כלול מחו"ב וחו"ג	מוח גבורות דאימא כלול מחו"ב וחו"ג	מוח חסדים דאבא כלול מחו"ב וחו"ג	מוח חכמה דאבא כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי יוד הי	אלף הי יוד	אלף הי ויו	אלף הי וו	אלף הי ויו הי	יוד הי ויו הי
אלף הי יוד הי	אלף הי יוד	אלף הי ואו	אלף הי וו	אלף הי ואו הי	יוד הי ואו הי
אלף הא יוד הא	אלף הא יוד	אלף הא ואו	אלף הא וו	אלף הא ואו הא	יוד הא ואו הא
אלף הה יוד הה	אלף הה יוד	אלף הי וו	אלף הה וו	אלף הי וו הי	יוד הה וו הה
מוח בינה דאימא כלול מחו"ב וחו"ג	מוח בינה דאימא כלול מחו"ב וחו"ג	מוח גבורות דאימא כלול מחו"ב וחו"ג	מוח גבורות דאימא כלול מחו"ב וחו"ג	מוח חסדים דאימא כלול מחו"ב וחו"ג	מוח חכמה דאימא כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי יוד	אלף הי יוד	אלף הי וו	אלף הי וו	אלף הי וו הי	יוד הי ויו
אלף הי יוד	אלף הי יוד	אלף הה וו	אלף הה וו	אלף הה וו הה	יוד הי ואו
אלף הא יוד	אלף הא יוד	אלף הא וו	אלף הא וו	אלף הא וו הא	יוד הא ואו
אלף הה יוד	אלף הה יוד	אלף הה ואו	אלף הה וו	אלף הה ואו הה	יוד הה וו
לג' כלי בינה דז"א אלף, אלף הא, אלף הא יוד, אלף הא יוד הא	לג' כלי בינה דז"א אלף, אלף הא, אלף הא יוד, אלף הא יוד הא	לג' כלי דעת דז"א יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי	לג' כלי דעת דז"א יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי	לג' כלי דעת דז"א יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי	לג' כלי חכמה דז"א יוד הי ואו הא י יהו יהו יהוה יוד הא ואו הא

\* עיין הגהה בסוף הספר.



## סדר החילוף הפרטי והכללי של או"א

עין היים למוצאיהם

הקדמת הרה"ג השד"ה בענין החילוף הפרטי והכללי - אור"ה דף ק"ב (ע"י ע"ה ח"א דף ק' ע"ד, השמ"ש אות א')

דב"ן שהוא גבורות דאבא שאחר החילוף שעיקרם היו חסדים דאימא ובזווג הדולדה נותן לה מ"ה דמ"ה.

**ב.** כשהוא לצורך זווג ז' הגדולים שזווגם במוסף שבת שזווג או"א הוא פרטי וגם החילוף הוא פרטי כמו"ש לצורך יעקו"ר. והשינוי שיש בניהם שכאן בתחלה לוקחת הנוק' הארת ב"ן דב"ן שהוא שמאל דאימא דוקא אבל אינה לוקחת הארת מ"ה דב"ן (כדלקמן), והטעם שהוא סתום תוך הוד דאבא. ובנסירה נכנסין בנוק' בינות וגבורות דאו"א שהם מ"ה דב"ן (כמ"ש באור"ה דף רמ"ו סע"א) וב"ן דב"ן ומקודם היו מלובשים בהודות וחצי השמאלי דיסודות דאו"א אבל עכשיו מתלבשים תוך נה"י דאימא [עיי' בזה בעלי נהר דכ"ד מש"ש] ונכנסין בנוק' כדי לנוסרת מו"א ובזווג לעשות לה כלי כשעולין בחיק או"א נותן לה ב"ן דמ"ה ובזווג הדולדה מ"ה דמ"ה ע"ד יעקו"ר (ע"י שמ"ש הנ"ל).

**ג.** ע"י מצות פו"ר זווג הנעשה אז הוא זווג או"א הכוללים שאבא קודם החילוף היה בו מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן ואימא היה בה אז ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן ומזדווגים הצאים התחתונים דאו"א שמהחזה עד הטיבור [הטעם שכתב הרש"ש בשער אנ"ך הצאים התחתונים אפשר כמו"ש בנהר שלום (די"ג ע"ד) ד"ה הייחודים וז"ל אבל זווג דו"ק וכו' אפשר שאינו נעשה רק ע"י מצות פו"ר עכד"ק א"נ אפשר הטעם לפי שברכת האירוסין אינה נעשית בשבת דאסור לקדש אשה בשבת כדפסק מרן בא"ח סי' של"ט ובאה"ע סי' ס"ד משום קנין לכן כ' מזדווגים הצאים התחתונים שהם ישסו"ת שמזדווגים בימות החול להמשיך מהם מוחין לפרצוף השלישי בינה דז"א כנודע ואפילו מצות עונה שנעשית אחר חצות ליל שבת עדיין לא נמשך לז"א פרצוף חכמה] ואימא מעלה מ"ן חכמות וחסדים שבה שהם ב"ן דמ"ה ומתלבשים תוך הוד וחצי השמאלי דיסוד דאבא ואבא משפיע מ"ד בינות וגבורות שבו שהם מ"ה דב"ן ומתלבשים תוך נצח וחצי הימני דיסוד דאימא לצורך זווג ז' הכוללים [כמ"ש בסידור לעיל] ובשער הכונות [דצ"ח ע"ג] דרוש ח' דר"ה כ' וז"ל בדרוש פורים יבואר כי גם מוחין ונה"י דאבא נכנסין בנוק' ע"כ ושם מדבר בזו"ן הכוללים:

**יצא לנו מזה** שבזו"ן הכוללים בעת הנסירה נכנסין בינות וגבורות דאו"א שהיו מלובשים בהודות וחצי היסודות השמאלים דאו"א ועתה מתלבשים בנה"י דאימא ונכנסין תוך הנוק' [וכן מבואר בשמ"ש שער כ' פ"ט אות ד'] וזה מוכרח בין בזו"ן הכוללים של התפלות והמצות שמזדווגים במוסף שבת ובזו"ט כמו שמצינו בכונות ר"ה בתיבת באהבה ובין בזו"ן הכוללים שמזדווגים ע"י מצות פו"ר וא"כ תחלה מקבלת הנוק' הארת ב"ן דב"ן שהוא בינות וגבורות דאימא [דוקא ואינה לוקחת הארת מ"ה דב"ן כי הוא סתום בקו שמאל דאבא ומ"ש לעיל באות ב' דב"ן דמ"ה סתום הוא ט"ס דהכא איירי אחר החילוף, אך מ"מ לא נתבאר למה בזו"ן הגדולים אינה לוקחת ג"כ הארת ב"ן דמ"ה בהיותה באח' ע"ד ז' הקטנים ובזווג א' לעשות הרוחא תקבל עצמותו וצ"ת] ובנסירה נכנסין בינות וגבורות דאו"א הכוללים של אחר החילוף המתלבשים תוך נה"י דאימא ונכנסין בנוק' ונסרת. ואח"כ בביאה א' לעשות לה כלי ורוחא נותן לה מ"ה דב"ן שהם חסדים דאימא אחר החילוף המלובשים עתה בקו ימין דאימא ובזווג ב' הדולדה נותן לה מ"ה דמ"ה ובזווג ב' שוים כל ג' סוגים הנז"ל והיעב"א עבכ"ק השד"ה יצ"ו:

וזה החילוף הכללי דאו"א לתת מוחין לזו"ן אינו נעשה כ"א במצות פו"ר, ובכל מקום שכ' הרב חילוף פרטי שייך לשאר מצות כאשר יבואר להלן. ואל יקשה בעיניך מ"ש בע"ח פ"ט משער המוחין שלצורך ז' הגדולים בנסירה נכנסין הודות דאו"א, שהם מ"ה וב"ן דב"ן, ובזווג לעשותה כלי נותן לה ב"ן דמ"ה שנקראים חסדים דאימא, ושם מיירי בזווג ז' הגדולים כשהן שוים בקומתם, דלא קשיא מידי דהתם איירי במוסף שבת ובתפלות יו"ט. ודכוותא כ"כ בחסדי דוד כלל ק"ך יעוש"ב ובתפלות ובמצות אינו נעשה חילוף כללי דאו"א [צ"ע במ"ש התו"ח דקכ"ד ע"ב] כי אם חילוף פרטי כמו בחול אלא שיש חלוק בנסירה בין ז' הגדולים שזווגם בשבת ויו"ט לבין ז' הקטנים שזווגם בשאר התפלות:

וזה שכתבנו שלצורך הולדת הנשמות כשמזדווגים או"א נעשה חילוף הכללי מבואר בפרק עשירי משער המוחין ובפרק ז' משער אנ"ך בזווג אדה"ר להוליד קין והבל ושם מבואר שלצורך הולדת הנשמות, הזו"ן מקבלין מוחין מאו"א הכוללים, שאבא היה קודם החילוף מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן ואימא היתה ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן וכשנעשה החילוף נהיה אבא מ"ה וב"ן דמ"ה ואימא מ"ה וב"ן דב"ן יעו"ש היטב:

ועפ"י דרכנו יתבאר מ"ש בע"ח פ"ט משער המוחין וז"ל ואז נותן לה בסוד הארה בחינת ה"ג שלה דב"ן [ר"ל ב"ן דב"ן] ובסוד זווג ממש ה"ג שלו הנקראים חסדים דאימא כנ"ל וכולם מן ב"ן עכד"ק. ואח"כ הביא שם פירוש שני שמדבר בזו"ן הגדולים כיעו"ש ויש לדקדק דעל מה מדבר כאן שכ' ואז נותן וכו' וכולם מן ב"ן אם הוא בזו"ן הקטנים אי אפשר דהתם לוקחת תחלה הארת ב"ן דב"ן וב"ן דמ"ה לא רק ב"ן דב"ן כמו"ש ואם הוא בזו"ן הגדולים שכן האמת ששם לוקחת בתחלה רק הארת ב"ן דב"ן א"כ היה ראוי שבזווג לעשותה כלי ימשיך לה ב"ן דמ"ה וממה שכ' הנקראים חסדים דאימא וכולם מן ב"ן משמע דקאי על מ"ה דב"ן שהם נקראים חסדים דאימא וזהו שכ' וכולם מן ב"ן דר"ל מ"ה וב"ן דב"ן ובהגהות כ"י הרנ"ה זלה"ה על ע"ח על מ"ש הרב הנקראים חסדים דאימא כ' שהם ב"ן דמ"ה וכונתו דקאי על ז' הגדולים כנו"א אך מ"מ אינו מובן כן מהלשון כאמור גם לפי ד"ק נמצא שזה הוא עצמו פירוש ב' שכ' אח"כ וא"כ לא היה צריך לכתוב אח"כ עוד פירוש ב' שפירוש ב' מתחיל קודם ואז ובהגהות וביאורים כ' משם הש"ש שם שמ"ש וכולם מן ב"ן ר"ל מ"ה וב"ן דב"ן יעו"ש והן אמת שכן משמע מהלשון כאמור אך דברי הרב לא יתפרשו לא בזו"ן הגדולים ולא בזו"ן הקטנים כאמור:

**אמנם** לפי דרכנו יבוא על נכון שמ"ש ואז נותן וכו' מדבר בזווג או"א הכוללים כנו"ל שמתחלפים חילוף כללי לתת מוחין לזו"ן והיינו דוקא לצורך מצות פו"ר אבל לצורך התפלות והמצות אף בזווג ז' הגדולים אין מזדווגים או"א הכולליים ואינו נעשה חילוף כללי כמבואר בהגהת השמ"ש הארוכה על שער המוחין פ"ט ובחסדי דוד כלל ק"ך יעו"ש:

נמצא לפי דברינו שיש ג' סוגים בזה:

**א.** כשהוא לצורך יעקב ורחל שזווג או"א הוא פרטי וגם החילוף פרטי ובתחלה לוקחת הנוק' הארת נה"י דאימא שהם ב"ן דב"ן וב"ן דמ"ה ובנסירה לוקחת עצמותם ובזווג לעשות לה ההוא רוחא נותן לה מ"ה

מקורות נוספים, בענין החילוף הפרטי דזו"ן הקטנים: ע"ח ח"ב דף פ"א ע"ג, פ"ב ע"א הגוב"י אות ד'. ע"פ שעה"כ דף ע"ד ע"א, משמע שרק בקדושה דמוסף הנוק' שווה בקומתה לז"א, ולא בשום תפילה אחרת. ולכן לא יתכן שהנוק' כאן היא ו"ק דב"ן, שהרי ו"ק דב"ן תמיד גודלת עם ו"ק דמ"ה (זו"ן הגדולים). עיי' שער הגלגולים הקדמה כ"ו דף קפ"ב, בענין 5 מיני זיווגים: רחל נגדלת בשווה לז"א רק במוסף של שבת. עיי' קנין פירות דף כ"ג, שורה 4, בענין ז' הגדולים.

**אימא - ב"ן - שמאל** (מתפרט למ"ה וב"ן דב"ן)

שמאל דאימא	ימין דאימא
ב"ן דב"ן	מ"ה דב"ן
בינה (דאימא) גבורות	חכמה (דאימא) חסדים
בינה (דאימא)	חכמה (דאימא) דעת (חסדים גבורות)
הוד (דאימא) יסוד	נצה (דאימא) יסוד

**אבא - מ"ה - ימין** (מתפרט למ"ה וב"ן דמ"ה)

שמאל דאבא	ימין דאבא
ב"ן דמ"ה	מ"ה דמ"ה
בינה (דאבא) גבורות	חכמה (דאבא) חסדים
בינה (דאבא)	חכמה (דאבא) דעת (חסדים גבורות)
הוד (דאבא) יסוד	נצה (דאבא) יסוד

לפני החילוף הפרטי:

המוחין נקראים תמיד: (הו"ב חו"ג דאבא ואימא)

ויכנסו בתוך לבושי נה"י דאו"א, לפני לידת זו"ן

חילוף פרטי:

ב"ן דב"ן	ב"ן דמ"ה
בינה (דאימא) גבורות	בינה (דאבא) גבורות
בינות וגבורות דאו"א של לפני החילוף	
בינה (דאימא)	חכמה (דאימא) דעת (חסדים גבורות)
הוד (דאימא) יסוד	נצה (דאימא) יסוד

מ"ה דמ"ה	מ"ה דב"ן
חכמה (דאבא) חסדים	חכמה (דאימא) חסדים
חכמות וחסדים דאו"א של לפני החילוף	
חכמה (דאבא)	חכמה (דאבא) דעת (חסדים גבורות)
נצה (דאבא) יסוד	הוד (דאבא) יסוד

אחרי חילוף פרטי:

והמוחין נקראים: (של לפני החילוף הא')

אך בכניסה תמיד המוחין: (הו"ב חו"ג דאבא ואימא)

ונכנסים בתוך לבושי נה"י דאו"א, ויכנסו בזו"ן

חילוף פרטי (השני): (שבתות וחגים)

ב"ן דב"ן	מ"ה דב"ן
בינה (דאימא) גבורות	בינה (דאבא) גבורות
בינות וגבורות דאו"א של לפני החילוף (הב')	
בינה (דאימא)	חכמה (דאימא) דעת (חסדים גבורות)
הוד (דאימא) יסוד	נצה (דאימא) יסוד
<b>בתוך י' בלי ז"א</b> (דמצד אימא)	

מ"ה דמ"ה	ב"ן דמ"ה
חכמה (דאבא) חסדים	חכמה (דאימא) חסדים
חכמות וחסדים דאו"א של לפני החילוף (הב')	
חכמה (דאבא)	חכמה (דאבא) דעת (חסדים גבורות)
נצה (דאבא) יסוד	הוד (דאבא) יסוד
<b>בתוך י' בלי ז"א</b> (דמצד אבא)	

אחרי חילוף פרטי (השני): (המוחין חזרו למקומם הראשון)

והמוחין נקראים שוב: (של לפני החילוף הב')

אך בכניסה תמיד המוחין: (הו"ב חו"ג דאבא ואימא)

ונכנסים בתוך לבושי נה"י דאו"א, ונכנסים בזו"ן

**מקורות**

ע"ח ח"א דף ק' ע"א השמ"ש אות ד'. כרם שלמה ח"ו עמ' כ"א.  
סידור חול ח"ב עמ' ל"ז ע"ב.

**הערות**

\* ע"פ ע"ח ח"א דף ק' ע"ד, סיבת החילוף השני כי הנוק' (העומדת כנגד עמרת יסוד דז"א, וכנ"ל ביום חול) צריכה לקבל מ"ה דב"ן, הנמצא לאחר החילוף הראשון, בצד שמאל של נה"י דאבא, ויש להעבירו לנה"י דאימא כדי להכניסו בנוק'.

\* בפורים, הארת מרדכי (עמרת יסוד דאבא): בזמן החילוף, כשצד שמאל דאבא נכנס בצד ימין של אימא, לוקח איתו הארת הלבוש דאבא. נמצא נכנס בנוק' הארת חצי ימין של לבוש נה"י דאבא (שע"ר ח"ב שאלה שנ"ד).



ענ"ה דף פ"א סע"ב, אחרי החורבן, רק ביד שמאל.

יד שמאל דא"א

א"א

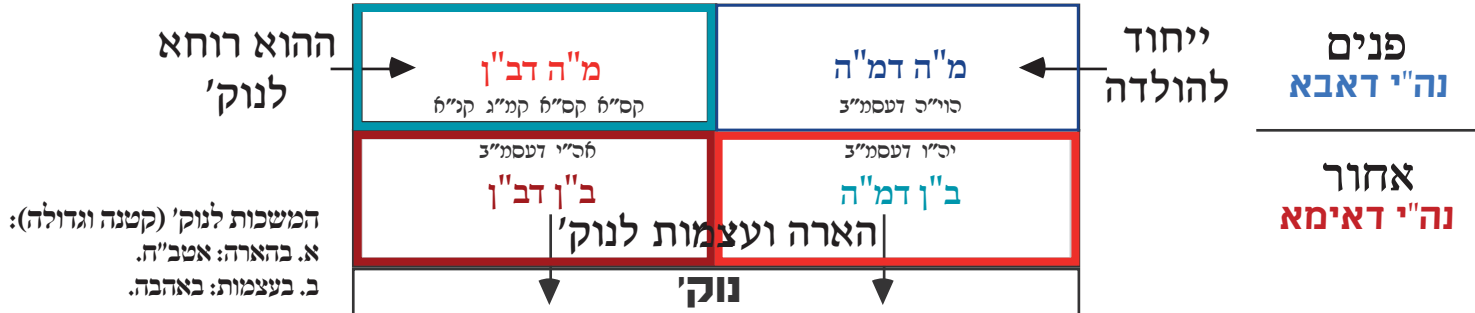
יד ימין דא"א

אימא כללי - ב"ן - מלבישה על יד שמאל דא"א		אבא כללי - מ"ה - מלביש על יד ימין דא"א			
ה"ק דבינה דב"ן	בינה דבינה דמ"ה	ו"ק דחכמה דב"ן	כתר וחכמה דבינה דמ"ה	מקור השפע	כללי
שמאל דאימא הכללי	ימין דאימא הכללי	שמאל דאבא הכללי	ימין דאבא הכללי	הפר' הנתקנים	
פרק אמצעי זרוע שמאל דא"א	פרק עליון יד שמאל דא"א	פרק אמצעי זרוע ימין דא"א	פרק עליון יד ימין דא"א	מקור ההמשכה	
בינה דאימא	חכמה דאימא	בינה דאבא	חכמה דאבא	מוחין	
ב"ן דב"ן	ב"ן דמ"ה	מ"ה דב"ן	מ"ה דמ"ה	שפע	
ה"ק דבינה דב"ן	בינה דבינה דמ"ה	ו"ק דחכמה דב"ן	כתר וחכמה דבינה דמ"ה	מקור השפע	פרטי
אימא פרטי	אבא פרטי	אימא פרטי	אבא פרטי	הפר' הנתקנים	
שמאל דפ"א (זרוע שמאל)	ימין דפ"א (זרוע שמאל)	שמאל דפ"א (זרוע ימין)	ימין דפ"א (זרוע ימין)	מקור ההמשכה	
בינה דאימא	חכמה דאימא	בינה דאימא	חכמה דאימא	מוחין	
ב"ן דב"ן	מ"ה דב"ן	מ"ה דמ"ה	ב"ן דמ"ה	שפע	

**א. כניסת המוחין לז"א - זו"ן הקטנים - חילוף פרטי (חול):**

[לאחר החילוף ראשון]

שמאל - הוד      ימין - נצח



**ב. כניסת המוחין לז"א - זו"ן הגדולים - חילוף פרטי (שבת, י"ט, ר"ה כיפור ופורים):**

[לאחר החילוף שני]

נה"י דאבא (צד ימינו)      נה"י דאימא (צד ימינה)



**ג. כניסת המוחין לז"א - זו"ן הגדולים - חילוף כללי (פרו ורבו):**

[לאחר החילוף שני]

נה"י דאבא (צד ימינו)      נה"י דאימא (צד ימינה)



**ג. בזו"ן הגדולים, ז"א נותן לנוק' רק ב"ן דב"ן (באטב"ח), שהרי מ"ה דב"ן שתום בתוך יסוד דאבא. מ"ה ובי"ן דב"ן יתלבשו בנה"י דאימא בחילוף השני (ע"ג רישא דז"א), במילת "באהבה".**

ע"ה ח"א דף ק' ע"ד. הקדמת השד"ה באור"ה דף ק"ב הנ"ל. בא"ל ח"ב דף ק"ג סע"א ובעיקר ק"ד רע"א. כרם שלמה ח"ו דף רפ"ט ע"ב (ובחדש ח"ו דף בי"א אע"ב, וכן בי"ב סע"א). שע"ר ח"א ש' ר"א: א"א לחלק את לבוש היסוד.

**מקורות**  
נוק' הגדולה עומדת מאחורי ז"א.  
נה"ש דף ל"ג סע"א, ד"ה ונחזור.  
שע"ר ח"ב ש' ש'.

**מקורות**  
ע"ה ח"א דף ק' ע"א שמ"ש  
אות ג' וד', עמ' ג' שמ"ש אות א'.  
נה"ש דף ז' ע"ד.  
אור הלבנה חלק אור החיים  
דף רמ"ו ע"ב.  
ש"ש ח"ב דף ע"ג ע"ג.  
צדק ושלוש דף י"ח ע"א.  
תו"ח מ"ו סע"ב.  
בית לחם יהודא ח"ב דף נ"ג ע"ד.  
שע"ר ח"ב ש' קנ"ב, ל"ו, קכ"ג, קל"ב.  
ענ"ה דף פ"ד סע"א (ד"ה והשתא).  
כרם שלמה ח"ו דף כ"ב אע"ב.

[לר:] וזה ע"י שיכוין (זה לפני בן) שגם זו"ן מבררים מבירורי או"א שנפלו במקום זו"ן. ויכוין לעורר מ"ן ומ"ד דאו"א, ע"י נשמה וחיה שלו וע"י ע"ב ס"ג [דאו"א] (מע"א דף צ"א ע"ב). גם יכוין להעלות או"א למ"ן לא"א, ע"י שגם הם יבררו מבירורי אחריים דא"א שנפלו במקומם. גם יכוין להעלות א"א למ"ן לעתיק ונוק', ע"י שגם הם יבררו מבירורי עתיק ונוק' שנפלו במקומו. וגם יכוין שמעלים מזה לזה עד רום המעלות. גם יכוין להעלות כל הבירורים הנז' לע"ב ס"ג דא"ק.

ויכוין לזווג ע"ב וס"ג דא"ק שהם טעמי ע"ב עם טעמי ס"ג

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי

איהיהיה  
 יאההיה

ומוציאים הי"ס דמ"ה ממצח דא"ק [טיפות המוחין דחו"ג עם] תשלום הי"ס דב"ן היוצאים מעיני א"ק, הנוגעים לבירורים הנז'. ונמשכים המוחין הנז' עם הנרנח"י ואור הטעמים ואור הא"ס שבתוכם לעתיק, ויורדים ומתלבשים בנה"י דעתיק.

ויכוין לזווג חב"ד דנה"י דע"י (פרק עליון - חב"ד)

איהיהיה

ולחמשיך מהם הארת טיפות חו"ב דחכמה (אבא) דז"א [ביוצר מעורבת עם אור חיצונית עתיק], לחב"ד דחג"ת דא"א.

ויכוין לזווג החב"ד דחג"ת דא"א

איהיהיה

ויכוין לחמשיך [הארת] טיפות המוחין דחו"ב דחכמה הנז' [ביוצר מעורבת עם אור פנימיות וחיצונית דא"א, בערבית מעורבת עם אור חיצונית דא"א], [לאו"א (מלגו). ולהמשיך טיפה נוספת (מלבר)] למזל העליון.

גם יכוין לזווג חג"ת דנה"י דע"י (פרק אמצעי - חג"ת)

איהיהיה

להמשיך [הארת] טיפות המוחין דחו"ב דבינה (אימא) דז"א [ביוצר מעורבת עם אור חיצונית דעתיק], לחג"ת דחג"ת דא"א.

ויכוין לזווג חג"ת דחג"ת דא"א

איהיהיה

ולחמשיך [הארת טיפות] המוחין דחו"ב דבינה הנז' [ביוצר מעורבת עם אור פנימיות וחיצונית דא"א, בערבית מעורבת עם אור חיצונית דא"א], [לאו"א (מלגו). ולהמשיך טיפה נוספת (מלבר)] למזל העליון.

גם יכוין לזווג נה"י דנה"י דע"י (פרק תחתון - נה"י)  
 (בפנימיות וחיצונית דפנימיות בלבד - עי' הגהה א' בעמוד הבא)

איהיהיה

ולחמשיך [עצמות] טיפות החו"ג דחו"ב (דעת תחתון) דז"א, מעורבת עם אור עצמות דעתיק,

לנה"י דחג"ת דא"א, שהם התרין כתפין.

ולזווג הנה"י דחג"ת דא"א

איהיהיה

[לז:] ולהמשיך [עצמות] טיפות המוחין חו"ג דחו"ב דז"א, מעורבת עם אור עצמות דא"א,

ג"כ [לאו"א (מלגו). ולהמשיך טיפה נוספת (מלבר)] למזל העליון.

(א) יכוין להמשיך או"פ דתרין כתפין דא"א, שהם תרין עטרין דדעת [תחתון] דז"א (בפנימיות החיצונית).  
וגם או"פ דקוצא דשערי דא"א, עד רישא דז"א:

יכוין לזווג הב' מזלות נוצר ונקה, שהם ע"ב וקס"א (שייך רק לטיפה מלבר) (\*).

**יוד אלף הי הי יוד הי הי**

יכוין להמשיך ד' מוחין דחכמה, לחב"ד דאבא. וד' מוחין דבינה, לחב"ד דאימא.

גם יכוין שע"י ריבוי האורות נסדק היסוד דע"י<sup>(1)</sup>, ומתגלים כל החו"ג. ועי"ז נעשים אבא ויש"ס פרצוף אחד, ואימא עם תבונה פרצוף אחד (דכללות). ויורדים או"א עילאין ומתלבשים בישסו"ת הראשונים.

יכוין לזווג או"א דפנימיות דפנימיות, ודחיצוניות דפנימיות, ופנימיות דחיצוניות, רוחא ברוחא (כאן) דאו"א<sup>(2)</sup> אחר (צ"ל אח"כ) הזיווג החיצון דגופא בגופא.

זיווג פנימי רוחא ברוחא (נשיקין)	בכתרים	ובקב"ד	ובז"ת
<b>איהיהיה</b>	<b>יאההיהה</b>	<b>יאהלוהים</b>	<b>יאהדונה</b>

א. ועיין בספר עלי נהר די"ג ע"א (בנדמ"ח מ"א ע"א) אות מ"ה, שכתב וז"ל: מ"ש באחד להמשיך או"פ דב' עטרין וקוצא דשערי לרישא דז"א, הוא לפנימיות דחיצוניות, כנו' בדרושי ר"ה וכו'. ומ"מ משם מבואר שבחינת קוצא דשערי אינה נכנסת אלא באבות, שכל בחינת השערות היא בחינת או"מ. ונ"ל שכתב כן, כיון שהמוחין הנכנסים באבות הם ממקיפי או"א, ויש במקיפים כל מה שיש בפנימיים. א"כ בק"ש שנכנסו הפנימיים, גם קוצא דשערי היוצאה מהפנימי נמשכה עד רישא דז"א, עכ"ל. יא"ה

\* עי' ע"ח ח"ב דף כ"ג ע"ג, ריפ"ש אות א'. עי' ע"ח ח"ג עמוד 54 (176).

○ עי' אוצ"ח דף כ"ד ע"ב פ"ג, וע"ג הרה"ג שד"ה אות ג', ודף כ"ז ע"ב הרה"ג שד"ה אות ג'.  
עי' מע"א דף צ"ו ע"א ד"ה גם יכוין. בא"ל ח"א דף ס' רע"ב ד"ה ויכוין. תו"ח דף קכ"ט ע"ב.

ב. וכמ"ש בספר עלי נהר די"ב ע"ד (בנדמ"ח ל"ח ע"א) אות מ"ג, וז"ל: ומ"ש זיווג פנימי רוחא ברוחא, אהי"ה הוי"ה אחר זיווג החיצון דגופא בגופא דאו"א, שורש דברים אלו בדרוש דנפ"א וכו'. והנה במלת שמע עשינו זיווג חיצון, דגופא בגופא דאו"א, התמיד. ועכשיו באחד אנו מזווגים אותם רוחא ברוחא שהוא זיווג הפנימי, וכעד"ז בזווג זו"ן. במלת מלכותו אנו עושים זיווג רוחא ברוחא, ובנפ"א עושים זיווג גופא בגופא. וזווג זו"ן דרוחא ברוחא דוקא ביום, וע"ש. ואני הצעיר הוכרחתי לבאר זה לפי שראיתי שכתב הרב ש"ש בספר פתח עינים די"ט ע"ד אות ט"ז. וז"ל: זיווג פנימי רוחא ברוחא אחר זיווג החיצון דגופא בגופא דאו"א, צ"ל אח"כ, וט"ס נפל בספרים וע"ש. ונ"ל הטעם שאמר ט"ס, יען כי רצה לפרש כי כאן במלת אחד אנו מזווגים ב' הזווגים הנז' דאו"א, והם זיווג החיצון דגופא בגופא וגם זיווג פנימי רוחא ברוחא. ולכן מטעם זה מוכרח הוא לומר כי ט"ס. וצ"ל זיווג פנימי רוחא ברוחא אח"כ, יען כי קודם צריך לזווג החיצון דאו"א עתה, מלבד הזווג החיצון דמלת שמע. ואח"כ מזווג הזווג הפנימי שהוא רוחא ברוחא דאו"א ג"כ. וזהו לא כמ"ש בספר עלי נהר, כי הזווג הא' שהוא זיווג החיצון דגופא בגופא דאו"א, כבר זווגנו אותו לעיל במלת שמע, ונשאר לנו עתה לזווג הזווג הפנימי דרוחא ברוחא דאו"א. ולכן מטעם זה גרס אחר ולא אח"כ. וא"ש ההי"ב יא"ה.

[לז:]

(א) כונה זו היא בק"ש דערבית לבד

(גם יכוין לעורר מ"ד דאבא ע"י חיה שלו וע"י שם ע"ב. וגם לעורר מ"ן דאימא ע"י נשמה שלה ושם ס"ג, ומזדווגים בבחינת כלים החיצונים דפנימיות שלהם:

יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

להמשיך ד' מוחין דחכמה שבחב"ד דאבא החו"ב ליסודו והחו"ג למלכותו, וכן יכוין להמשיך הד' מוחין דבינה שבחב"ד דאימא החו"ב ליסודה והחו"ג למלכותה (כתוצאה של יחוד דנשיקין).

(מערכת כ"ד שעות).

(ב) בק"ש דיוצר יכוין להמשיך מכחב"ד דאבא ליסוד דאבא ומשם ליסוד דאימא שם ע"ב שהוא בחינת טיפת ההזרעה והוא ע"ב של תיבות דויסע ויבא ויט והוא בחינת חיה כי הכלי הוא בחינת נר"ן:

יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה

(כאן נעשה יחוד גופא בגופא - וחילוף) ויכוין לזווג ישסו"ת הראשונים. דהיינו,

שאַימא מעלה מ"ן, שהם חכמה וחסדים שהם מ"ה דב"ן, והם חח"ן, ודת"י דחסדים דצלם דאימא, ונותנתם לאבא. ואבא משפיע מ"ד והם בינה וגבורות, שהם ב"ן דמ"ה, והם בג"ה, ודת"י דגבורות דמוחין דצלם דאבא, ונותנם לאימא (עצם החילוף).

ועי"ז נכלל הצלם דאבא, ונעשה כולו מחכמות וחסדים [דאו"א], שהם מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן ומתלבשים ד' מוחין בנה"י (בצלמים): חכמה בנצח, בינה בהוד, חו"ג ביסוד, והם צלם דאחור, בערבית דבינה (ביוצר דחו"ב) (ובר"ח גם דכתר) דנה"י דיש"ס (ביסוד דכללות).

ועד"ז נכללו המוחין דצלם דאימא, ונעשה כולו מבינות וגבורות [דאו"א], שהם ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן ומתלבשים ד' מוחין הנז' בנה"י דילה (בצלמים): חכמה בנצח, בינה בהוד, חו"ג ביסוד, והם צלם דאחור, בערבית דבינה (ביוצר דחו"ב) (ובר"ח גם דכתר) דנה"י דתבונה.

[לה:] ואז יכוין להוציא ב' צלמי המוחין דאו"א שבנה"י [דג"ר] [דישסו"ת הא', וכל צלם כלול מיי"ס שבו דכל פר' ופר' מהפרצופים הנ"ל. ויורדים ומתלבשים כל ב' צלמי המוחין דאו"א מהפרצופים הנ"ל, באחוריים דכתב"ד דישסו"ת השניים (טיפה גופנית) דהפר' הנ"ל. ומוציאין הארת המוחין שלהם ומקיפים מוחין לכתב"ד דישסו"ת השניים (טיפה גופנית), דפרצוף הנ"ל, והם ב' דצלם.

ויכוין להשאיר שם שורשי המוחין (רשימו, לכתר דז"א, בקונה הכל) שהם הכחב"ד דב' הצלמים דאו"א דפרצופים הנ"ל. ולהמשיך שארית המוחין שהם הו"ק דב' הצלמים דאו"א, דהפרצופים הנ"ל, ומתלבשים באחוריים דחג"ת דישסו"ת השניים (טיפה גופנית) דפרצופים הנ"ל.

ומוציאין הארת המוחין שלהם ומקיפים מוחין לחג"ת דפרצופים הנ"ל, והם ל' דצלם ולהשאיר שם (רשימו) החג"ת דב' הצלמים הנ"ל. (כאן מתבצע [השלמת] הצינון, ג"ר דאימא ויי"ס דאבא. שע"ר ח"ב ש' ע"ב-ג'). ושארית המוחין שהם הנה"י דב' הצלמים, להמשיכם ולהלבישם בט"ס חח"ן בג"ה דת"י דאחוריים דט' פרקין דנה"י דכל פרצוף ופרצוף דישסו"ת הב' (טיפה גופנית), דהפרצופים הנ"ל הנק' צ' דצלם (לידה ב', אחרי הניתוק), והם ישסו"ת השלישיים:

(א) (ב) עיין הגהות בסוף הספר.

◇ צ"ל נה"י דג"ר דישסו"ת הא' - עיין בא"ל ח"א, דף ס"א סע"ב.